

דברים בטקס יום הזיכרון בבית העלמין בצור שלום 2010

בשעה זו אנו פוקדים את טורי האבן בהם נחים מנוחת עולם חללי צה"ל.

המצבות צנועות ואחידות ושפתן צבאית ומצומצמת: רק שם ומספר-אישי, גיל ותאריך נפילה, וכמעט לא - עוד. אך מאחורי כל מצבה – עולם מלא של זיכרונות, פרקי ילדות ונעורים, עלומים שכלו, תקוות שלא זכו להתממש. לכם בני המשפחות האבן היא המקום שלכם לפרוק עליו מעט ממשא הכאב והצער הנישא בלבבכם תמיד, בצנעה ובאצילות - רוח.

אני עומד כאן לצדכם, מביט בכם, שומע את זעקתם השותקת של הנופלים ולבבי סף דמעה. מחשבתי נתונה אליכם, אל אותו יום נורא, אל אותו לילה קודר, בו התדפקו על דלת ביתכם נציגי קצין העיר ובפיהם הבשורה המרה. באותו יום הייתה צעקה גדולה.

משפחות שכולות, לא ניחומים אביא לכם היום שהרי דלה הלשון מלהפיג את צערכם. רק הוקרה אביע בשמם של תושבי קריית ביאליק. הוקרה ליקיריכם, שנתנו את חייהם הצעירים למען תחיה מדינת ישראל ולמען תפרח ותשגשג.

צה"ל שלנו מוסיף לשמור על מדינת ישראל מפני אויביה. לדאבון הלב, עוד לא באנו אל המנוחה והנחלה. אנו נתבעים ונתבע להגן על מדינת ישראל נגד חורשי רעתנו.

לעת ערב ייתם יום הזיכרון, הדגלים יונפו וזיקוקי דינור ירקיעו בשלל צבעים. מדינת ישראל תחגוג שישים ושתיים שנים לעצמאותה. אבל שעה שתחגוג ישראל בגאווה ובגאון, כפי שראוי לה, היא תרכין ראש בפניכן המשפחות השכולות.

ביום עצמאותה השישים ושניים, מדינת ישראל חזקה, בוטחת וגאה בהישגיה, ואבלה ודואבת על מיטב בניה. כאן, בחלקה הצבאית המחודשת בבית העלמין בצור שלום, אנו עומדים כאיש אחד, בלב אחד, מיישרים מבט אל נצח ישראל ונשבעים להיות ראויים לנופלים, למען עתיד מדינתנו, למען הדורות הבאים.

ננצור את נשמותיהם של חללי צבא ההגנה לישראל, בחיי התרבות והיצירה של עירנו קריית ביאליק. יהי זכרם ברוך לעד בנצח ישראל.